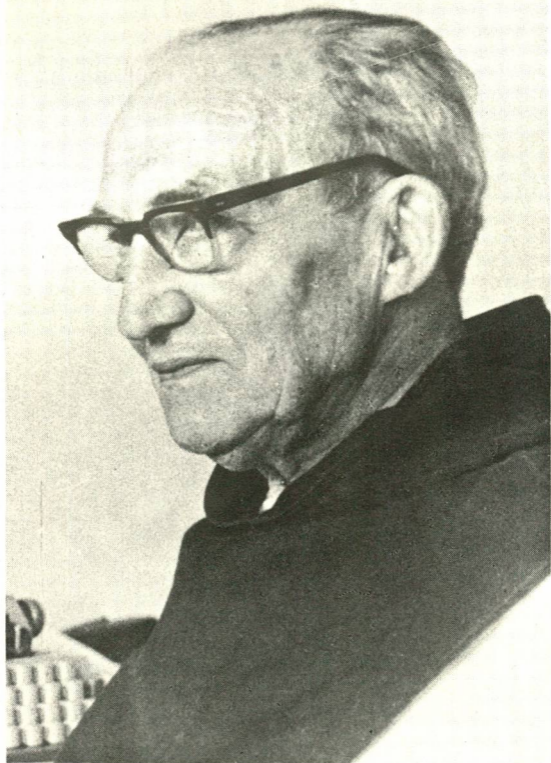

VANDERMEULEN, Paul, krijgsaalmoezenier (Bree 2 maart 1893 - Neerpelt 30 mei 1975).

Als student in de theologie te Luik in 1913-'14 was Vandermeulen algemeen voorzitter van de Limburgse gouwbond van het Algemeen Katholiek Vlaamsch Studentenverbond (AKVS). Als oorlogsvrijwilliger-brancardier werd hij om zijn heldhaftigheid in augustus 1915 door koning Albert met het erekruis van de Sint-Jorisorde vereerd. Te Chartres in maart 1916 tot priester gewijd werd hij later adjunct van de hoofdaalmoezenier mgr. Marinis. Om onder de Limburgse soldaten-studenten de geest van het AKVS te onderhouden publiceerde hij van 1 februari 1916 tot 1 mei 1917 het Limburgsch Studentenblaadje voor Oorlogstijd, waarin hij vrijmoedig het goed recht van de Vlaamse soldaten verdedigde. Wegens de publikatie van enkele artikelen over de Raad van Vlaanderen (1 en 15 april 1917) en de vernederlandsing van de universiteit te Gent (25 september 1916), waarin hij enerzijds de activistische politiek afkeurde die de bestuurlijke scheiding wilde bewerkstelligen in overleg met de bezetters, en anderzijds de bestraffing van de ondertekenaars van het hogeschoolmanifest als een onrechtvaardigheid beschouwde, werd hij door hoofdaalmoezenier mgr.

Marinis ontslagen als zijn medewerker. In augustus 1917 werd hij naar Cézembre verbannen en na drie maanden successievelijk naar verschillende Franse militaire hospitalen overgeplaatst.

Nadien werd hij professor in de filosofie te Sint-Truiden. In 1952 ging hij tot de Cisterciënzerabdij te Achel over en in februari 1958 stichtte hij de trappistenabdij te Kasanza in Kongo (z. ook Kerk en V.B.).

JOZEF JAGENEAU